

დროება

საქართველოს

დღის განმავლობაში და ღირსეულად დაიცვა ქრისტიანობა და საქართველო განმეორებულ მტერთა შემუსვრისაგან, ეკლესია, რომელიც ერთ დროს იყო საქათალიკოსო, რომლების (უმეტესი ნაწილის) ადამიანური და სიცოცხლით სასვე მჭევრმეტყველობა აღვიძებდა, აცოლხლებდა მტრისგან დაზარალებულ გულს მლოცველისას, უნათებდა მას ბნელ და ხიფათიან გზას მომავლისას, ის ეკლესია-მეტეი ეხლა უკუ-აქცევს მლოცველს და ლოცვის ხალისს უკარგავს მას.

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათს ბარდა

ცალკე ნომერი „დროებას“ ღირს 5კაპ.

რედაქცია
გალაყინის პროსპექტზე. თბ. მუხრანის ხესლებ-
ში კლუბის ქვემოთ.
ხელის-მოწერა
შიდღება თუილისში „დროებას“ ივერის რედაქცი-
აში, ქუთაისში „დროებას“ ივერის რედაქციის აგენტთან ი. ჭეიშანაშ-
თან ხელს. გარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ ТИФЛИСѢ,
въ редакцію „Дроэба“—Иверіи“.
„დროება“-ივერის- ღამე
წელიწადში. 6 თვეს. 30კაპ.
დროებას“ და ივერის“ ერთად 14 მან. . . 8 მ. . . 5 მ.
„დროებას“ . . . . . 9 მან. . . 5 მ. . . 3 მ.
ცალკე / „ივერის“ . . . . . 7 მან. . . 4 მ. . . 2 მ.

ნათიცი ვეილი
ვალერიან მიხეილის-ძე

გარბოვსკი - ზარანეკ

სცხოვრებს გალანის პროსპექტზე, დობრჟანსკის სახლში, კიბე გალანის პროსპექტიდან.
მისთვის მუდამ დღე მიიღებს: დღით 8 საათიდან 10-მან და საღამოს 6-დან 8-მან. გამიჯუნისა და ადმი-
ნისტრაციის საქმეებისათვის მიიღებს საღამომით. (5-2)

ტელეგრაფები

კატეგორიული ჰეივინისთვის. გაზ. „ახალი დროება“ იწერება, 2 ღმინ-
ბისთვის, სხდომისად ექსპერტებს
გამოთქვებს აზრი, რომ სამიაციონებ-
ში შემოდიან ჩაი და ზიგა; განსაკუ-
თრებით ღვინის ვაჭრებსა მინისტრ-
ხმელი ხელის ძაღსაიებს. „ამავე გა-
სეთს“ გაუგონა, რომ სამხედრო მი-
ნისტრმა უბრძანა სამკურნალობის
ზრთვესობებს, თუ ქალებს ნუ მიუ-
შვებენ საქმიად სამკურნალობაში.
საქალებს შეიძლება გუხსება, გარდა-
დას სახაღსა განათლების საშინის-
ტრას უფლების ქვეშ.

„ზარანეკში“ სწერა: პეტერ-
ბურდში შეიკრიბენ ყველა დე-
ნეკან-გუბერნატორები. ნ ოქტომ-
ბერს შეიკრიბება კამისა რუსეთის
ტვირის გზის წესების გარდასახვა-
ვათ.

მცხეთის დღესასწაულის გამო.

იმ აზრის დასამტკიცებლად, რომე-
ლიც, ჩემგან დამოუკიდებელის მიზე-
ზის წყალობით, ვერ გამოითქვა რთუ-
ლად და ცხადად (იხ. „დროების“
ფელტ., № 202 ამ წლისა, „ჩვენი
სასულიერო საქმეები“) შესახებ ჩვენი
ეკლესიების დაცემისა, სხვათა შორის,
შეგვიძლიან მოვიყვანოთ შემდეგი
მაგალითები.

წელს თბილისის იოანე ნათლის
მცემლის ეკლესიის დღეობაზედ შეი-
ყარა მრავალი ხალხი, უმეტესი ნაწი-
ლი ქართველთაგანი. რა ნახეს
ქართველებმა, რომელთაც არა გაე-
გებოდათ-რა რუსული (სლავიანური)
ენისა, რომ წირვა იწერება არა-ქარ-
თულად, შესწუხდნენ და ეს თავის
მწუხარება გამოხატეს შემდეგის
სიტყვებით: — „რა დროს მოვესწარი!
წირვა რა არის, ქართული წირვა,
ამის ღირსი კი აღარ ვყოფილ-
ვართ!“

ღიდ ზალაში.

მეჯლიშია. ღიდი კაცის ზალა გა-
ჩაღებულა; ქუჩილამ ფანჯრებს ხალ-
ხი მისდგომია; შესტრიალებს ფანჯრებს;
ზალაში ჩრდილები ირევიან; ხალხი
ამათ აყოლებს თვალს.

ისმის მუხიკის გრალი-ეს ვალსს
პროწილობენ. შაიტონი ფაიტონზე,
კარეტა კარეტაზე მოადგა ზალის დე-
რეფანს. მალე, ფარჩებში ჩამსდარ-
ნი, მარდად ფრინდებიან კარეტებიდან
და დაბუზარავებულნი მითამაშებენ
კიბეზე, მითამაშებენ გულის ცმუკეთ,
რომ მალე ჩაერივნონ „პროწილო-
ბაში“.

აგერ გაისმა ჩვენი ტკბილი დუდუ-
კის ხმა. მუხილამ მაყურებელ ხალხში
ხმაურობა და არე-დარევა ჩაეარდა.
დუდუკმა ესენიც გამოაფხიზლა; ყვე-
ლა ყურებად გადიქვა: ზოგი ქვაზე
დგება, ზოგი თითის წვერებზე, რომ
დაინახონ ლეკურის თამაში; ზაქნე-
ბი კი კმაყოფილდებოდნენ მხოლოდ

ამავე წელს სვეტის-ცხოვლობას,
ჩვენს დედა ეკლესიაში (მცხეთას),
რომელიც წარსულ წლებში მრავა-
ლის მლოცველებით ივსებოდა, ჩვენ
ვერ ვნახეთ მესამედიც იმ მლოცვე-
ლებისა. ამას მე პირ-და-პირ იმას
მივაწერ, რომ ჩვენს ერს თან-და-თან
უტრუვდება გული ეკარგება ხალხის
ლოცვისა, სულის კაემანის და მწუ-
ხარების აღვიარებისა ეკლესიაში.
ამისთანა უსწორ-მასწორობის და
გლახისათვის უბატონო დროს,
როდესაც ყოველი გლეხის „მართალი“
ჩივილი, დაღდება ქვასაც კი ბანს
თქმეინებს, კარგია, რომ მთელია
აწლის განმავლობაში ტანჯულში
გლეხმა გამოსტქვას წინაშე ღვთისა
თავის მწუხარება იმ იმედით, რომ
უფალი შეისმენს მის ვედრებას და
აქაურ ტანჯვას, იქ ნეტარებით გა-
დუხდის.

ამისთანა სავედრებელი ადგილი
ყველა გლეხის—ქრისტიანისთვის არის
ეკლესია. ჩვენი ხალხი უფრო ეტა-
ნება დიდ ტაძრებს, სობოროებს და
ჰგონია, რომ, რაც ტაძარი ღაღა,
ძველია და დიდი კაცების, წმინდანე-
ბის ადგილ-სამყოფელი, ის უფრო
ძლიერია და ვედრების გამგონი.

მართი ამისთანა ტაძართაგანი არის
ქართველთათვის მცხეთის სობორო
უძველესი, უდიდესი საქართველოს
ეკლესიათა შორის და დედა მათი.
ის ეკლესია, რომელმაც მკვიდრი
ფესვები გაიდგა მთელს საქართვე-
ლოში თავის 1562 წლის სიცოცხლის

ჭერზე ჩრდილების ციმციმის დანახ-
ვით.

ამსებით ამისა დიდი კაცის დიდი
ზალა მშენებლის სქესით, არც ლო-
ველასები აკლდნენ; მოკლილი ხალ-
ხია, ვინ არ წავა; მერმე ისიც დიდი
კაცის მეჯლიში, სადაც მთელი ქა-
ლაქის ლამაზი, პაწაწა ფეფებიან-თა-
თებიანი იქნებიან თავ-მოყრილნი,
სადაც ქალების მღვეარი არა-ერხელ
აითრთოლებს და აიჭრთოლებს ფურ-
ცილივით გულს, რომელშიაც ნეტა-
რების ნაპერწკალი ისარივით გაუსლი-
კენებთ ხოლმე; სადაც დიდ-კაცს პა-
ტარა კაცუნები ხელს ჩამოართმევენ
და იმის დაბუა ქალს გამოელოპარა-
კება.

მალე ბლომად არიან; ჩამწკრი-
ვებულან რიგზე; ზოგ კავადერს სამი-
ოთხი შემოხვევია გარს; გაჯობრებუ-
ლები ელ-პარაკებიან: რუსულად,
ფრანციულად, ხან, ვინც კოჭლად
არის რუსულ-ფრანციულზე, საცო-
დავ ქართულსაც ჩაურევენ ხოლმე.
რომელი რომელს დაასწორობს სიტყვას,

განმავლობაში და ღირსეულად დაიც-
ვა ქრისტიანობა და საქართველო
განმეორებულ მტერთა შემუსვრისა-
გან, ეკლესია, რომელიც ერთ დროს
იყო საქათალიკოსო, რომლების (უმეტ-
ესი ნაწილის) ადამიანური და სი-
ცოცხლით სასვე მჭევრმეტყველობა
აღვიძებდა, აცოლხლებდა მტრისგან
დაზარალებულ გულს მლოცველისას,
უნათებდა მას ბნელ და ხიფათიან
გზას მომავლისას, ის ეკლესია-მეტეი
ეხლა უკუ-აქცევს მლოცველს და
ლოცვის ხალისს უკარგავს მას.

პირველ ღვინობისთვის, როცა
ეკლესიაში იყო ერთი ამბავი, ესე
იგი გალობა სხვა-და-სხვა გვარ ნო-
ტებზე, როდესაც სლავიანური წირ-
ვა დიდის ამბით იწირებოდა საქართ-
ველოს არქიელისაგან მრავალის სა-
მღვდელოთა თან-დასწრებით, ამ
დროს, ვამბობთ, ქართველნი, მლოც-
ველნი, ხატებისთვის სანთლების დაწ-
ების შემდეგ, გავიდნენ ეკლესიი-
დან და სობოროს ეზოში დროს გა-
ტარება დაიწყეს და ზოგი კი მინი-
საკენ გაემგზავრა.

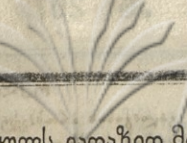
როდის ყოფილა ასეთი უშნო და
უგემური მცხეთობა? როდის ყოფილა,
რომ ამისთანა დიდებულ დღეს ქარ-
თველს არ გაეგონოს ერთი თბილი,
ძმული ქადაგება? რა იმედებით მო-
ვიდნენ ქართველები აქ 200, 300
ვერსის სიმორიდგან და რა ნუ-
გეშით გაისტუმრეს იგინი მეორე სვე-
ტის—ცხოველობამდის ჩვენმა ქრის-
ტეს მოციქულებმა?

რომელი უფრო მანგილად ეტყვის,
რომელი უფრო მოაწონებს თავს,
აღარ იციან. ზოგი იგრიხება, ზოგი
კისერ გადადებით ხარხარებს, რასა-
კვირველია, განგებ; ზოგი—ვითომ
და რა!—სერიოზოზობს; „პარღონ“ და
„მერსი“ ხომ წელში გადასწყვიტეს და
ცხვირები დაიხეთქეს. ძავალერიც თავ-
გამოდებულა, ყველას პასუხს აძლევს,
ყველას უცინის, ყველას ლაპარაკში
თავს ევლებ; არც ერთი კი არ უყვარს,
ყველას ატყუებს. ზაცვეთილია, იცის
ქალის გული, იცის, იმიტომ ევლე-
ბიან ფარვანასავით, რომ თავი გაისა-
ლონ, გათხოვდნენ და შემდეგ სხვა
ქმარი გაიჩინონ.

ზალის აღმოსაფლეთ კუთხეში ზის
თეთრებში ჩაცმული ქალი; ისე გამო-
წუთხული, ისე გამოკრულია კაბა-
კარცში, რომ დრეკის სავათობა
აღარ აქვს; ზის გაჭიმული; მარჯვენა
იდაყვი აქვს დაბჯენილი სკამის მოა-
ჯირზე, მარცხენაში უპურია მარაო
და კალთაში ნაზად იფართხუნებს.
დაფიქრებულია. ის ზალაში თით-

„დროების“ ფელტონი, 6 ოქტომბ.

შანანასწავლი ნატვრა.
სანამ მესხა წვერ-ულვაში,
ბულოც მქონდა საგულესა,
ბედმა ხორცი ეკლით მხევილითა,
სულს ნაღველი გაუღესა!
—
ღღეს, როდესაც გული გატყდა
და თმა იმკო ჭალარითა,
ნულა მოვა ბედი ტყულად
სიცილით და ნალარითა!!...
—
მის გულს ელაჭგამთელებს
ია-ვარდის კონებობა,
მინც სრულიად ურწმუნოა
გრძნობითა და გონებითა!
—
ის დანაშთენ სიცოცხლეში,
არ ნატრობს მეტს აღარასა:
რომ სამშობლოს მტრის სისხლით-
იღებავდეს ჭალარასა!..
1881 აკაკი.

ქრისტიანობა (ეკკლესია) დამყარებულია ქრისტეს სწავლაზე და მთელი ეს სწავლა ქრისტესი გამოხატების სახარებაში. რა არის ის ქრისტიანობა თუ იგი ხალხს არ ესმის და არ ესმის იმიტომ, რომ იგი სრულიად ხალხისათვის გაუგებარ ენაზე სწარმოვებს?

ფესტონი.

ახალი ამბები.

დღევანდელს გაზეთში იბეჭდებოდა განცხადება, რომლიდანაც ეტყობოდა, რომ თვ. სასულიერო სემინარიის უფროსი კლასის მაგისტრები საკვირაო პირველ-დაწყებითი სკოლას ჰხსნიან ამ სემინარიის ერთს ოთახში.

ეს პირველი საკვირაო ქართული სკოლაა ჩვენს ქალაქში და იმედია, რომ დაწყებითი კარგად წაიყვანენ ამ საქმეს და საზოგადოებაც თანაუგრძნობას აღმოუჩინებს.

* *

ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ბ. ბ. ჩარკვიანი აპირებს ჩვენი პატივცემულ მწერლის თ. რაფ. მარსთის თხზულებათა გამოცემას. სულ ოთხ წიგნად გამოვა ეს თხზულებანი: პირველ წიგნად ლექსები, მეორე—სცენები, მესამე—დრამატული თხზულებანი და მეოთხე—პროზული.

შრიგო არ იქნება, რომ ყველა ჩვენი ახლანდელი მწერლები იზრუნავდნენ, შეაგროვონ, შესწორონ და გამოსცენ თავიანთი თხზულებანი თავის სიცოცხლეშივე.

* *

შევიტყუეთ, რომ წიგნის ეპარქი ბ. ბრიჭუროვი აპირებს საბა სულხან ორბელიანის ლექსიკონის გამოცემას. მთელი ეს ლექსიკონი ათ რვეულად გამოვა, თითო რვეული ხუთ შაურად ელირება; მსურველს შეუძლიან

ქოს არავის ხედავს; იმისთვის აქ ბნელა; იმის თვალში არაფერს მნიშვნელობა არა აქვს; არაფერს არად ეპიტაფება. სიყვარულისაგან ხომ არ არის დაჩაგრული? ბული ხომ არაფერს ატყინა? ან იქნება კავალერებმა ყური არ ათხოვეს? აბა ერთი ახლო მივიდეთ ამ ანგელოსთან, ახედოთ იმის გულს დარდების ფარდა და ჩაეხედოთ.

ნჰ! ლპერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო!! ჩემი ნაცნობი ლიზიჩკა არ გამოდგა! ლიზიჩკა საშინელი წერწეტი ტანისა; იმისი წელი სწორედ მუტაში გაძვრება; რომ დადის, სული მიგდით, გული გიღონდებთ: აი აგერ, აი აგერ წელში სატატურივით გადმეტყრევო. ამის ტანი ერთ ქალათ ღირს, მაგრამ რაგინდა ჰქნა ამ ოხერ სოფელში!? თუ სულ ლამაზი არა ხარ თავიდან ფეხებამდინ, ზედ არაფერს შემოგხედავს. ლეთის წინაშე, არმიყობით კი გაგეარშიყვებიან და, თუ მშვილობაა, რა ვიცით-კაცნი ვართ, ისე როგორმე მოხდა, ბადეშიაც გაგაბმენ, მაგრამ იმ ოხერ ბედნიერებას რო იტყვიან—ბედნიერებას კი ვერ ეღირსება.

ლიზიჩკა ხურბაძის ქალი სწორედ

ამ თავითვე მოაწეროს ხელი მთელს გამოცემაზე, და ამ შემთხვევაში ხელის-მომწერმა რვა აბაზი უნდა შეიტანოს გამოცემელთან.

საბა ორბელიანის ლექსიკონი ისეთი ძვირფასი და სასარგებლო რამ არის ჩვენის ლიტერატურისათვის, რომ ამის გამოცემა ფრიად სასიამოვნო მოვლენად მიგვაჩნია. შექვევლია ამასთანავე, რომ გამოცემა ამ საქმეში არც წააგებს, რადგან ჩვენს საზოგადოებაში საბა ორბელიანის ლექსიკონის შეძენის მსურველი ბევრი აღმოჩნდება...

* *

სამტრედიდამ გვწერენ, რომ ადგილობრივი ეპარქია ძალიან ემდურებიან აქაურს პრისტავს, რადგან ბატონი პრისტავი ხშირად ავიწროებს ეპარქიასაო, თუ ამათ იმას არ ასიამოვნებსო და რომელიმე თხოვნა არ აუსრულებსო. ამავე პრისტავზე სამტრედიის იწვრებიან აგრეთვე იმაზედაც, რომ გზების გაკეთებას ყურს არ უგდებსო.

* *

სურამიდამ გვწერენ: „თქვენს გაზეთ „დროებაში“ მე წავიკითხე სურამიდამ გამოგზავნილი კორრესპონდენცია, რომელშიაც სხვათა შორის იყო აღნიშნული სხვადასხვა უკანონო და უსამართლო მოქმედება სურამის მომრიგებელ მოსამართლის მთარგმნელის ბ. შატბეროვისა. ის კორრესპონდენცია სწორედ რომ ღირსი არის ყურადღებისა, ვინც მხრითაც რიგია, ვისაც ეკუთვნის მასზედ ყურადღების მიქცევა; მაგრამ, სამწუხაროთ, მასზედ ყურადღება არ მიუქცევია ვისიც რიგი იყო: და ეს პირი ჩვეულებრივ კვალზედ დიდის: აწუხებს ხალხს, უსრულებს თხოვნას იმ პირთ, რომლებიც ახლა გამოვლის რასმე მაგიერს და პანჩურის კვრით ისტუმრებს მათ, ვისაც მაგიერი პატი-

ამ ნაირი იყო. საბრალო ეხლა ოცდაათის წლისაა; თმა წაბლის ფერი; სახე ცხვირსა და ღოყებს შუა მოღმენჭილი, კანი მოშვებული; ღოყები გულა-ლელღვივით დაშვებული, რომლებიც სიარულის დროს თანთახებენ; ქვედა ტუჩი ერთობ დაშვებული—უკაცრავად კი რუ ვიქნები „ბარიზა“ ქალებთან—გამაძლარი ცხენივით; და რომ ტუჩს უმგზავსოება დაუკარგოს, არ მიუქცევინოს თავიანთ-მცემლებს ყურადღება, თუ კი გამოჩნდებიან, ის იმას წითელ წამლით ისე იღებავს, რომ მისის ვარდით კაკი ვაუდის; ცხვირი ჯუჯა აქვს და ისე დაღრენილი, რომ ნესტოებში ჩიტი თამამად შეფრინდება; სახეზე აქა-იქაყრია ფერის-მჭამელები; შუბლი ვიწრო, სამათ შეხმუტენილი; თვალები ღრმად წასული ფოსოებში, რომლებსაც უნდა კაცმა სთქვას, ჰფარავენ ისარივით გაწონილი წამწები; კბილები უსწორ-მასწორი.

მზითვიც ძალიან კარგი აქვს: ოთხასითუმანი ქისაში გამოკრული, ახლა ზითათი, ფარჩულობა, მაგრამ რაკი ერთხელ დაუძმვირდა ბელი,

ვის-ცემა რ შეუძლიანთ, და სხვა-სულ ეს სრულდება თვით მოსამართლის თვალწინ, მაგრამ მოსამართლები შატბეროვის მოქმედება ყურს არ უგდებს. სხვათა ჭირო ღობეს ჩხირიო, ნათქვამია; სწორეთ ამითანა პირებთათვის აქვს მნიშვნელობა ამ ანდაზას.

„ამ ზამთრობით აქ სდგას ერთი ბატალიონი მლადიკავკაზის პოლიკისა. მართომ შევიწროებულნი არიან აქაური მოხარჯე ხალხნი: სალდათების სახლებს ქირაზედ, მათ შემაზედ და სანთელზედ ეხარჯებათ ამ ზამთრობით უმეტეს ორასის თუმნისა. ეს მეორე ზამთარია, რაც ესენი აქ სდგანან. ზაფხულობით კი გვმორიდებიან ხოლმე. სხვა ხარჯებთან ეს ხარჯიც დაემატა ჩვენს უიმისოთაც ტყავ-გამძვრალს, ხალხს რაქნას საცოდავმა რითი გასცეს ყველას პასუხი: სწორეთ სასჯელი არის აქაურს გლეხების თავზედ მაშინ, როდესაც სხვა სოფლები თავისუფლები არიან ამ გვარი შევიწროებდგანა.“

* *

დღეს, საღამოს შვიდ საათზე, თბილისის საადგილ-მამულო ბანკში, იქნება გუგუსის-ტყაოსნის რედაქციის პირველი სხდომა.

„დროების“ კორრესპონდენციები

საშუშრი, 4 აქტობრისს. რომელ გაზეთსა და ჟურნალს კაცი ხელში აიღებს, პირველად თვალში ეკალივით ეცემა ის, რომ ყოველი მხრიდან შოთი-თფილისის რკინის გზისა სამტრედიის იწვრებიან. მათი სტანციადამ იწვრებიან, კაცი მოჰკლავ, მეორედამ მატარებელი დანიშნულს ვადაზედ არ მოვიდაო, მესამედამ—თავის დროზედ საქონელი ვერ მიგვიციაო გასაგზავნათაო და ვერც ღირსი

დაუძმვირდა: ჯერ ის წუნობდა ყველას, მერე ის დაწუნეს ყველამ. რამდენმა გაცვეთილმა აფაჯარმა სდია და დაითათბირა, რამდენმა მასცა შერთვის პირობა; რამდენმა სდია, სდია და ბოლოს საბრალო ლიზიჩკა მიატოვეს.

როცა ლიზიჩკა ზემო-აღწერილ მდგომარეობაში იყო და ხალაში დამაკავალრებს გაქონდ - გამოჰქონდათ ერთმანერთი, ქასქასებდნენ დაღალულობით, ამ დროს შუბლის წმენდით და ქასქასით მოადგა ლიზიჩკას სკამს მალა-მ.ღალი, წამოსადეგი, უღე-შებ გამწეტირებული ვაჟკაცი სამხედრო ტანისამოსით. ამ ვაჟკაცს მოციმციმე, მუღამ მოარშიყე თვალებს უშვებდა ოქროს სათვალეები; ქვედა ტუჩს ქვემ ჰქონდა შერჩენილი წვერი, რომელსაც ბაას-ს დროს ერთობ უღიერად სტანჯავდა; სათვალეებს წამის-წამ ჩამოიგლეჯდა, თითებზე შეიპროწილებდა; წამის-წამ ისეე წამოიკვამდა და მყურებლებს თავაღებული, ამყურად, დაუწყებდა ლაპარაკს, რომლის დროსაც ზედა ტუჩს მუღამ იფხიკვდა, მაღლა იწვედა ბრა-

გამხდარვართ დანიშნულს ვადაზედ მიღებისა გამოგზავნისის საქონლები-საო; ბევრი სჩივის მგზავრთ მიყდრადი და ბილეთი არ მომცესო, ვითომ დამეგვიანოსო, ზოგს ხურდას არ უბრუნებენ და სხვ. მათი სიტყვით რომელ სტანციზედ გაიაროს კაცმა, ყოველს ადგილს ნახავს მომჩივარ ხალხს ამ რკინის გზის მოსამსახურებზედა.

რაც გინდა კაცმა სიმართლით დახატოს რომელიმე ამ გზის მოსამსახურის ბოროტ-მოქმედება და უწესოთ ქცევა, თუ გინდა რომ ამ-თი საჩივრის დავთრები საჩივრით ამოსოს და დასამტკიცებელი საბუთებიც მოიყვანოს, ყოველივე რჩება უტურადღებოთ, და საჩივრები იმისთანა ყუთებში ჩაიდება ხოლმე, რომ მიგნება და ამოღებაც გაუჭირდებათ... და თუ გინდა რომ რომელიმე საჩივარს ყურადღება მიაქციონ, ამათი დიდი სასჯელი ის არის, რომ ერთი სტანციადამ მეორეზედ გადაიყვანენ!

ამ ნაირი სჯა და ქცევა ამ მოსამსახურე პირებზედ იმიტომ ხდება, რომ ადგილად ვერ შეუძლიანთ სამსახურიადამ გამოგდება რომელიმე მოსამსახურის ამ გზის უფროსებსა, რადგან ძალიან ცოტანი იპოვებიან მოსამსახურე პირებში, რომ ვისიმე თხოვნით და ვედრებით არ ეჭიროთ ადგილი და იმ მთხვენელს პირებსაც მეგობრული კავშირი არა ჰქონდეთ რკინის გზის გამგებლებთანა. ასე რომ თავიდან მოკიდებული, ვიდრე მწონავის თანამდებობამდინ არიან ერთმანეთში გადაბმული.

ჩემი სიტყვების დასამტკიცებლად რამდენსამე მაგალითს მოგიყვანთ:

შარგლის სტანციის ბილეთის გამყიდველთან ამ ოთხის დღის წინათ ერთი მგზავრთავანი ბ. ხითაროვი მივიდა ბილეთის სათხოვნელათ. ჯერ

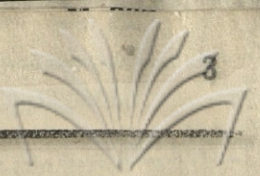
ზიანი ძალივით, რომ დაენახებინა შუშა-შუშა კბილები, რომლებიც ისე დაწმენდილი ჰქონდა, რომ ბროლს მიაგვანდნენ. ეს კავალერი მოადგა რა სკამს, ჩაეღაპარაკა.

— აა, ლიზიჩკა, როგორ გიკითხოთ?

— უჰ! შენა ხარ, შენა!! მიატანა ლიზიჩკამ სიტყვა და მკლავები კალთაში გადმოიყარა; სიხარულმა ისე დასთუთქა, თითქო დაღალულიაო, თითქო აგათმყოფი ამღვარა და სკამს მისვენებიაო.

— რა იყო? მემდურები, თუ გინახიან? ჰა? რას ნიშნავს ეს: „უჰ, შენა ხარ, შენა!“ უთხრა კავალერმა და მიიცოცა ლიზიჩკასთან სკამი; არ გეგონა, რომ აქ ვიქნებოდი?

— რა მომაგონებდა, მიტია, თუ მოხვიდოდი და უწინ მე არა მნახვდი! მაგას არ მოველოდი. მახსოვს შენი პირობა? მახსოვს ის ნეტარი დღეები? მახსოვს ის მთვარიანი ღამეები, რომლებსაც ჩვენ ისე ტკბილად ვატარებდით კლავი-კლავს გაყრილნი? მპირდებოდი: მალ-მალ წერილს მოგწერო. მაგრამ როგორც

მეორე ზარა არ იყო, რომ ბილეთის მიუტყემლობაზედ უარი უთხრა. ბ. ხითაროვა მოწმეები დასწრო, რომ ბილეთი არ მიჰყიდა; მაშინ უთხრა ბ. კასირმა, ახლა კი მოგვიდიო. ხითაროვა მანეთიანი ქალაქი მისცა ზომამდინ სთხოვა ბილეთი. ქასირმა უკან გადმოუდგო მანეთი. ამაზედ მოუვიდათ უსიამოვნო ლაპარაკი და ამ დროს გამოვიდა თ. ციციანოვი, რომელიც ამავე სტანციაში ემსახურება, და რევოლვერით იწია ხითაროვანს... ხითაროვს მიეჩქარებოდა, უბილეთოთ ზომამდინ წამოვიდა და ერთი ორად გარდინდა ფასი...

ამაზედ უკეთესი ქცევა გამოიჩინა სურამის სტანციის უფროსის თანამშრომელმა ბ. მსტროვსკიმ: სამს ოკტომბერს სალამოს მატარებლით № 1-ით ემხადებოდნენ სურამიდან მგზავრები წასასვლელათა სხვა-და-სხვა ადგილებში; ოცხი მგზავრი ერთად მივიდა და სთხოვეს ბილეთი. ის დრო იყო, რომ ხაშურადამ გამოასული მატარებელი № 42 ჯერ არ იყო მოსული სურამში და მატარებელი უცდიდა იმის მოსვლას. ბ. მსტროვსკიმ ბილეთის მიცემასზედ უარი გამოუცხადა, და მიუტყემლობის მიზეზი გამოუცხადა ის, რომ კანონით აკრძალული მაქვს ბილეთის გაყიდვა, როდესაც მატარებელი სურამში სდგასო! მასაკვირვალნი და გასაოცარი ის იყო ამ მსტროვსკისაგან, რომ ამავე დროს და ამავე მიზეზს როდესაც ეს უარი უთხრა მთხოვნელთ, ერთს ვილაკ აფიცერს ბილეთი მიჰყიდა, წინად მოსული მთხოვნელები უბილეთოთ დასტოვა და ბოლოს მოსული ავლატებიანი ბილეთით გაისტუმრა! მგზავრების კითხვაზედ — თუ წინათ მოსულს რათა გეტოვებო, ეს პასუხი აღირსა: — „ჩემი სურვილია და ასე

ვიქცევია?“ ამ ნაირ უწესოთ ქცევაზედ მაყურებლათ ადგა რკინის გზის კანტროლიორი ბარინსკი და ხმა არ ამოიღო. რასაკვირველია, ბარინსკისთვის ამნაირი მოქმედება სასიხარულოა, როდესაც ის წარადგენს უბილეთო მგზავრებს და თავის-თავს თავის უმფროსებთან გამოიჩინოს ერთგულ მოსამსახურეთა.

ამისთანა შემთხვევები ძალიან მალე მალე ხდება ხოლმე, როდესაც ბ. ბარინსკი, პოეზდება მოსდევს. ამას გარდა ამ დროს ისე მოუხვეწრად ხდება ხოლმე მგზავრი, რომ ხუთ მიწუტს ვერ შეუძლიან თავი წამოსლოს, რადგან ყოველ სტანციადამ სტანციამდე ბილეთის ნახვას შეუდგება; ასე ხშირად ბილეთის ჩვენებისაგან ხანდი-ხან მგზავრი ბილეთსაც დაჰკარგავს და გაუხდება ხელ-მეორედ საყიდელი...

ხემოდ მოხსენებული მგზავრები იძულებული შეიქნენ, რომ სურამიდან უბილეთოდ წამოსულიყვნენ. ეს მგზავრები ხაშურის სტანციაზე ბატ. ბარინსკიმ წარადგინა ერთი-ორად გადინადეს!

ერთი მგზავრთაგანი.

ფოთი, 27 სექტემბერს. ბუშინ სალამოს შედ საათზე, აქაურ საქალეზო სასწავლებლის ზალაში იყო შეკრებილება კომიტეტის წევრებისა. სხვათა შორის, სჯა იყო ხარჯების შემსწორებაზედ.

აღმოჩნდა, რომ დღემდის სასწავლებლის საკუთრება იხარჯებოდა არა მისს ნამდვილს დანიშნულებისათვის.

კომიტეტის თავმჯდომარე — ქალმა მილადავსკისამ ხარჯების შემსწორება ისურვა იმისთანა საგნებისა, რომლებიც სრულიად არ მოხერხდებოდა და უსაბუთო იყო, და სადაც შემსწორება

დენა სურსთო, უთხრა დაცინვით კავალერმა.

— მართი და მეორეც თქვენი ბრალია. თქვენ არ იყავით, რომ დამპირდით, პირობა... მიხედვით თუ არა? პირობა მა.

— მომიტინეთ ცოტა ხანს, წართვა სიტყვა კავალერმა; ხომ იცით, რომ მე სამსახურში უკან ჩამორჩომილი კაცი ვიყავ, ე. ი. როგორ გითხრათ: ჩემს გვარიშვილობას არ შემივენოდა ის ადგილი.

— შეადგლობას არ შეგამჩნევენ: ფული ბევრი და გული პატროსანი, შენი სიყვარულით ავსებულნი, მაგრამ....

— მათქმევინეთ: მე ამ ქალაქიდან მეორე ქალაქში წავიდ ბედის საქმენელად. მივწყ-მოვწდი საზოგადოებას; გაეცან ერთი მალა გვაროვანი ოჯახი — შედარდელად; უნდა მოგახსენო, სხვა მალა-გვაროვანი ოჯახებთან ნულარ მეტყვი: ვინ გინდათ, რომ იმათი ნათესავი არ იყოს; სად გინდათ, რომ იმათი ნათესავი არ იჯდეს უფროსად. აქ გამიღმა ბედმა, აქ დაინახე ჩემი წილის შესრულების დღე. აბა, პა, მიტო მეტქი, უთხარ

რება შეძლებოდა და საბუთიანი იყო, იმაზედ უარი განაცხადა. ამაზედ კომიტეტის წევრები არ დათანხმდნენ; და ამის გამო თავსმჯდომარემ თავის თანამდებობაზედ უარი განაცხადა. ძალიან გამაკვირვა ქალბ. თავსმჯდომარის ლაპარაკმა: რასაც ამბობდა, ყველაფერს დღ-გულად, ამაყად, წყრომით და ბრძანებით! ძაცს ეგონებოდა, ვისიმე ბატონი იყო, ან მისს საკუთრებაზედ ლაპარაკობდეს.

მადლობა ღმერთსა, თვითონ მალე უარი განაცხადა თავის თანამდებობაზედ, თორემ თქვენი მტერი, თუ ცოტას ხანს კიდევ დარჩენილიყო, კომიტეტის წევრებს კეტით დაეჩერა, ერთი კი დღემდინაც არა დაუკლიარა.

ახი ფოთელებზედ: ეს მამა ცხონებულეები ამისთანა ხასიათისანი არიან, რომ უარესის ღირსნიც არიან! პირველად ამოიჩინეს საუკეთესო და სასარგებლო გამგებელი ბერტელოს მეუღლე. მეორედ დღეს ვილაკ აქაურმა მეჭორებმა რალაც უსინიღისო სიტყვები წარმოსთქვეს, რომელიც გაეგონა ბერტელოს მეუღლეს და მეორე დღესვე უარი განაცხადა თანამდებობაზედ. ამის შემდეგ აირია ჩვენის საქალეზო სასწავლებლის წყობილება, და ახლა კიდევ ეძებენ სასწავლებლის პატრონს მანდილოსანს! ზამთარი მომავალია და არაფერი ზამთრის სამზადისი სასწავლებლისთვის ნაზრუნვი არა არის.

შრიგო არ იქნება, რომ საზოგადოებამ გამოიჩინოს წევრობილად ის მეჭორე პირები, რომლებიც ქუჩყიანის ენის მიხედვით ამისთანა დაბრკოლება და ზარალი ეძლევა ჩვენს საქალეზო სასწავლებელს, და ერთ-ხმით სთხოვონ ისე მანდილოსანს ბერტელოსას, რათა მიიღოს ღარიბი საქალეზო

ჩემს თავს, ეხლა გმართებს ბიჭობა და გამჭირახობა — მეტქი. ლაუწე შედარდელადთან ქალებს დევნა. დედამ მითხრა, თუ შენი თავისთვინ ბედნიერება გინდაო, ჩემი უფროსი ქალი შეირთეო. მე, რა უნდა მეტქო. მე ქალი კი არ მიწოდდა, ადგილი მიწოდდა. უნდა მოგახსენო, რომ ის უფროსი ქალი, ჩემი ცოლი, ცოტა კი არა და ძალიან ჭკუაზე თხლად გახლამთ, თუმცა ჩემი ცოლი კია, როგორც მოგახსენეთ. რას ვიქმოდ, შევირთე გიჟი ქალი, მაგრამ არა მკითხვით, მზითვეში რა გამოატანეს სიგიჟესთან: „ნაჩაღნიკობა!“ მაშ! ჯვარის წერის შემდეგ, მეორე დღესვე მე ნაჩაღნიკობა მიზოვეს; სიტყვას „ნაჩაღნიკობა“ ისეთის ემხით- ისეთის კბილებს კრჭაღით ამბობდა, თითქოს ქვეყანა ამ სიტყვაზე სდგასო.

— მაშ ყველა შენი ჩემთან ლაპარაკი, მსჯელობა, ახალ-ახალი აზრების რახა-რუხი, ათასნაირი პირობეები, სულ ორ პირობა, სულ სიცრუე იყო! წარმოსთქვა ლიზიჩკამ და მეხვით დაუწყო სიტყვებს სროლა. ძავალერის ყურში ბაიბურიც არ იყო. — მაშ ეგრე? მს, დამბადებელი!

ლებო სასწავლებელს პატრონობა რადგანაც ამაზედ უკეთესი და სასარგებლო პირს ვერ იზოვნებ. მაგრამ ვინ არის პატრონი? აქაური საზოგადოება სიტყვით ისეთია, იალბუხსაც რომ მიადგენ, ერთს დღეში გაასწორებენ, და სადაც ადგილია, იქ მისვლითაც არ მივლენ, და თუ მივიდნენ, იალბუხი კი არა ძველს გოდორსაც ვერ გადააბრუნებენ, როგორც ბანკის საქმეში მარტის პირველს მოუვიდათ.

საკვირველია, ყველა უთანხმოება და გაუტანელობა შოთს ემართება; იმისი არ იყოს, წასრულ დღეებში იყო მოლაპარაკება პოლიციის ზალაში შესახებ იარმუკობისა. რადგანაც პირველ მისობას დიდ-ძალი ხალხი გროვდება შოთში, ურიგო არ იქნება ამ დღეს იარმუკობაც იყოს როგორც სენაკში, ნავომარში და სხვაგანო. ეს წინადადება მისცა საზოგადოებას პოლიციისმეტყრმა ბატ. ძავთარამემ. ამაზედ თითქმის ყველანი ალტაცებაში მოვიდნენ, სიხარულით თანხმობა განაცხადეს, მადლობა შესწირეს ბატ. ძავთარამეს ამისთანა სასარგებლო საქმის წინადადებაზედ და სთხოვეს იშუამდგომლოს, სადაც ალაგია, რომ ნება მოეცესთ, მაგრამ აქაც გაჩნდნენ ჩამოდენიმი პირნი და დაიწყეს ქადაგება, ვითომც ეს საქმე ზარალის მეტს შოთს არას მოუტანს.

ბი ამისთანა ქრელი ხალხი სცხოვრობს შოთში! თივანთ თხუთმეტ მანეთიანი ბუტკების გულისათვის ათას და ათი ათას მანეთს ქალაქის სარგებლობის დაკარგვას არ ზოგავენ, რომლის მიხედვით ბუტკებს მაინც არა აკლდებათ-რა.

გინმე ფოთელი.

ამას რას ვხედავ, ამას რას ვხედავ! შენმა სიყვარულიმა, შენზე ფიქრებმა — აი ჰხედავ, — როგორ დამადნო და შენ კი გამცვალე ვილაკ გიჟზე, არა, გიჟზე არა — ადგილზე, სამაახურზე? შუ შენს ვაჟ-კაცობას! შენს ახალ-გახლობას. რალა პირით მელაპარაკები რალას მკვეხებ მაგ შენს გარყენილებას! რალაც ბედათ მოვარდნილობარ აქ და სარგებლობ, რომ სიცრუის ბედში გამაბა? მობობას ხელობა დიდი ხანია დავიჭერია და მე ვერ შევიტყე. მთხოვეთ, ობობავ — ნაჩაღნიკო, შენის უნამუსოს პირით მომეცალო აქედამ; მკლავს შენი სახის ცქერა...

ეს უკანასკნელი სიტყვები ისე მალა, ისეთის ადვლებულის ხმით წარმოსთქვა, რომ მთელი ზალა ფეხზე დადგა. ძავალერმა ურცხვად გაიკასკასა, ხელების მტყრევით აიარა და ჩაერია ხალხში.

განსახლება

თბილისის სასულიერო სემინარიის

იხსნება საკვირაო წეს-კითხვი სასწავლებელი აკოლა. სასწავლიან სემინარიის უფროს კლასის შვირდებსა.

სწავლა მუქთად იქნება, შეადგინდომოქრე საათის ნახევრადმდინ.

შვირდების წლავანობას უურადლებას აჟ მიჰქცევენ. (3-1)

ჩაის მცოდნე, ზირმა და მსურველმა უნდა იუიდოს ჩაი, ზირველი მოკრეფილისა ინფლისის ბალაზიაში 1 მან. 20 კაპ. და 2 მან. და შეადაროს ჩაის 1 60 კაპ. და 3 მან. უველგან, ქ. თბილისში და გაიგებთ რამდენათ უკეთესი ჩაი ინფლისის მაღაზიაში. ამის გარდა მაღაზია ამღვეს ჩაის წმინდა წონით უქაღალდოთ და უტყვიოთ. (100-44)

ლონდონის მაღაზია კომერციული ბანკის ქვეშ დაარსებულია ნამდვილი ჩაი-გასასყიდლათ ზირველი მოკრეფილისა და საუკეთესო ინფლისური საქონლისა: მაგალითებ: თოფებისა, რეკლავრებისა, კლიტებისა, ჭურჭლებისა, ვრავატებისა, დანებისა, ვოკებისა, ჩაინიკებისა, შოკოლადისა, კაკოსი, დუხებისა, საზონისა, შიჩა კებისა, ცხვირ-სასოცისა, ქაღალდისა, კარანდაშებისა, კალმებისა, უნაგრებისა, სუკრისისა (გემრეელი კლეშიკინი ზეთისა) და სხვ. სააკეტო მაკინტოშის მოსასურავებს გასასყიდლად კანფეტების და ბატკონის და კამპ. მურაბისა, აკრეთვე ჩუღჭებისა და წინდებისა ნოტინგამიდამ. ნამდვილი ჭაჭანს გაარები. (100-33)

ინფლისის მაღაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხვაგან. იქვე იქიდება: ზარუსინა 40 კაპ. დაწყებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაპ.—დამ; პარნოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფაად და სხვ. (100-25)

ნაფიცვი ვეპილი ალექსანდრე მიჩინის-მა ჰუმონა მ. შუთაისში მიიღებს სამოქალაქო საქმეებს საწარმოებლად ვველას სასამართლოებში, რომელნიც ექვემდებარებიან ქუთაისის ოლქის სასამართლოს, და აგრეთვე თფილისის ჰაღატაში. სადგომი აქვს სიღაზედ, საკუთარ სახლში. (4-3)

ა. შარბეკოვის ბალაზიაში

გალაფინის ზრახვეტყუ. ახლად მიღებულია საუკეთესო სამზღვარ-გაზეთის ჭაბრიკებისაგან უკანასკნელი ფასონის: მზა ზედა ტანთ საცმელები ქალებისა და ყმაწვილებისა საშემოდგომო და საზამთრო მაგალითათ, ქალებისა წამოსასხამი, ვატერპრუფები, ზალტოები, დოლმანები, როტონდოები, ჟაკეტები, ორთავ სქესის ყმაწვილებისათვის პალტოები. ძალეებისა და ყმაწვილებისათვის მაუდის საცმელები, პენიურები და იუბკები აგრეთვე მიღებულია მრავალი საუკეთესო ჩულქები ყოველ გვარისა, ვარშებისა და სამზღვარ გარეთის ფეს-საცმელები ყოველი გვარისა, აგრეთვე გალანტერის საქონლები.

მსურს რო გავაცნო ჩემი მაღაზიის საუკეთესო საქონლები და სიაფე, თფილისელ საზოგადოებას, იმედი მაქვს პატივ-ცემული საზოგადოებათაფის წვევას არ მომიშლის.

შველა ზემოხსენებულ საქონლები ერთობ რიგიან ფასათ ისყიდება.

ა. შარბეკოვი.

აუქციონი

17 და 24 ოქტომბერს 1881 წ. კავკასიის აქეთა-მხრის ზრიკანში აუქციონით გაისყიდება ოქრო-ვერცხლისა და სხვა ძვირფასი ნივთები. (3-2)

ნარსის სოხის სასულიერო სემინარიის კოპიიტლების. კრებაში ამ მამაკალ ოქტომბრის 7-სა და 14-სა იქნება ტორბი (უზერეტორბოთ), იჯარით მისაცემათ სემინარიის მამულისა ქვერ-აღწერილ რიგზედ. ამთვის 7-სა ნერსისის ძველი სემინარიის ქვერ-ეტა-ყის 32 დუქანი და ახალი სემინარიის ქვერ-ეტა-ყის 7 ოთახი ოქტომბრის 17-სა ძველი სემინარიის ზირდა-ზირ ნამყოფი 21 დუქანი, მოჭდეულ სამჭედლოებით.

ტორბი იქნება შემოსესებულს დღეებში 7 საათზედ შეადის შემდეგ, განსაკუთრებით ყოველ მამულისთვის.

ზირობის ქაღალდის წავითხვა შეიძლება ზოპინიტლების განცხადებებში, ყოველ დღეს, გარდა კვირის და უქმ დღეებისა, დღის 10 საათიდან ვიდრე 12 საათამდინ შეადის. (3-3)

ანგარიშის ელგოვარეობა

იანვრ კასუდოვის და კამპ. საუაჭრო სახლისა 1 დვინბისთვეს 1881 წ.

დებები	მან.		კრედიტი	ნან.	
	მან.	კ.		ნან.	კ.
ნადდი კასსაში	707	02	თანა ფული ამხანაგობისა	83,375	„
1/2 ქაღალდები ამხანაგობის საკუთრება	26,260	68	ანგარიში თანა ფულისა 1880 წლიდან	73	57
სპეციალ მომდ. ანგარ. კომერც. ბანკში 1/2 ქაღალდებით უზრუნველ ყოფილნი	4735	06	— 1880 წლის ბაუტე-მელ დოვიდენდისა	198	23
საწვერად შეტანილი თფ. საურთი-ერთო ბანკში	30	„	— საწვერო ფულისა თფ. საურთი-ერთო ბანკისა 1880 წლის	3	37
ვექსილებით გაცემული ფული 2 და 3 თვეების ხელის-მოწერით	102,813	30	— საზოგადო საზგ. შე-მოტანილი	15,982	74
ზოტრესტიანი ვექსილები	1938	24	— მიუტემელ 1/2 შარშან-დელ შეხსულ ფულისა	17	85
1/2 ქაღალდების გირაოთ გასესხებული	16,149	14	— სპეც. მომდინარე ან-გარიში 1/2 ქაღ. გირაოთი	13,924	„
საქონლის გირაოთ გასესხებული	374	95	— ბანკში გადაგირავება 1/2 ქაღალდებისა	13,960	„
უკან დასაბრუნებელი ხარჯი	6866	20	— თფ. კომერც. ბანკში ვექსილების დაგირავება	2,000	„
1/2 მიტემული 1/2 ქაღალდების მორედ დაგირავებისთვის	1169	73	— ვადებით გაუდვისა-გან 1/2 ქაღალდებისა 1881 წლის	3,190	„
— ვექსილების დასავი-კვებლად	185	18	— 1/2 სხვა და სხვა ოპერაციებისა	18,461	46
— სპეციალურ მომდინარე ანგარიშში	239	93	— ჯარბმა ვალისთვის დროსე შემოუტანლობისათვის	3,273	70
— დროებით შესანასად შეტანილ ფულისა	91	25	— ზოდრადებისა	858	55
— მოთხოვნამდინ შეტანილ ფულისა	142	97	— გარდამავალი ჯამი	1,067	70
— მომდინარე ანგარიშისა ზირ ანათ და შესანასის	504	46	— სასწავლებლისათვის ფონდ.	24	52
— უბრაგ მანუალების იჯარას	37	64	სულ	172,301	38
— მოძრავი ქონება ამხანაგობისა	1630	72			
— 1/2 მოგების ბილე-თების სტრანისა	45	80			
— მიმდინარე სპეციალ-ტით	6,778	52			
სულ	172,301	38			

ინფლისის მაღაზიაში არწერის განცხადებებში (Maison de confiance) შეადრეთ ხვენი ჩაი ჩაის ვველგან — 1 მ. 10 კაპ. — 1 მ. 40 კაპ. — 1 „ 20 „ — 1 „ 60 კაპ. — 1 „ 40 „ — 1 „ 90 კაპ. — 1 „ 60 „ — 2 „ 20 კაპ. — 1 „ 80 „ — 2 „ 50 კაპ. საუკეთესო 2 მანეთ. — 3 მანეთ. ჩაის წონა—უქაღალდოა, სხვაგან გიქაღალდოთ. (100-46)

ინფლისის მაღაზიაში

ამაგრების თმას და ადრინდელ ფერს ამღვეს, ფასი ერთი შემისა 2 მან., ტანსაზნით 2 მანეთი და 28 კაპ.

აქვე ისყიდება ქინის ზომიდა თმების გასამაგრებლად. ფასი 1 მან. სხოტკები თავის ტკვილის მოსასზომილად, ტყა-ლევის საზონი, დუხები და სხვ (100-56)

ისყიდება

25% ნაკლებ მინამ სხვა ალაგას ჩაი, კაკაო, შეკოლადი, ბისკვიტი, მურაბა, ბრინჯი, ჭურჭლები, სტაქნები, ბაკლები, თფუები, ჩაინიკები, სუდოკე-ბი, ფოდნოსები, ზირის-საზანი, კლიტე-ები, სამურველი, ტანისამოსის საკიდი, ვოკებისა, დანები, კალმები, ქაღალდი, კანვერტები, რეკლავრები, კარანდაშები, თოფები, რეკლავრები, კრავები, ზღაშ-ჩები, ვანები, ქამრები, საყელურები, კლი-ონკა, უნაგირები, ლაგები, უთოები, ტასტები, ზირისსოცი, ცხვირის-სასოცი, ჩუღჭები, ტყაღეტის საზონი, დუხები, შარბათი, ციტმატმაგნეზია, ქინას დვი-ნო, ზოტრეგენი, სერესი, კონიაკი და ათასი სხვ. რამეები—ინფლისის მაღაზიაში. იქვე ჩაი ვაჭარათავის ნარ-დათ: ფუთობით 40, 46, 52 და 58 მან. და გირავანობით: 1 მ., 1 მ. 10 კ., 1 მ. 20 კ., 1 მ. 40 კ., 1 მ. 60 კ., 1 მ. 80., და უზირველი ხარისისა 2 მ.—წონა უქაღალდოთ. თოფები 20—60 მან, ჩოკ-ბორ (choke bore) George Dau-ს ფაბრი-კადამ—120 მან. რეკლავრები 4—34 მან. და ბუდლოვისა 11—20 მ. ქაღის უნაგირები 65 მან-დამ; შეჭილდის და-ნები ჩანგლეით 3 მან. 50 კაპ-დამ დუქი, ალბომები სასვეარ ფასად, ფილ-ტრები და სხვ. ვველასუდ უმრავლესი ამორხევა თოფე-ბისა და რეკლავრებისა თფილისში. (100-17)

ისყიდება

ბეჭანთუბანში კარგი რცხილისა და წიფლის შეშა ნაფით ჩამოტანიოთ. მიმართეთ ნ. ჩხეიძეს. (10-6)